

ПРО ПІДСУМКИ ПОЕТИЧНОГО КОНКУРСУ «З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ»

28 травня 2015 року завершився поетичний конкурс «З Україною в серці», який проводився на сайті

Перше місце посіла Обшарська Раїса Володимирівна з міста Чортків Тернопільської області.

Друге місце присуджено Прокопенко Світлані Іванівні з міста Вишневе Київської області.

Третє місце посів Шафрановський Юрій Петрович з м. Полтави, випускник ПУЕТ 1995 року.

Вірші переможців

Обшарська Р.

Земля Україна

Я чую спів, що серце звеселя.
Ловлю я звуки радісні здаля.
Понад селом луною лебединою,
То птахи кличуть землю Україною.

Вдихаю запах літа у лугах,
Зриваю квітку – усміх в пелюстках.
Дивуюся краси творінь вершиною,
А квіти кличуть землю Україною.

Милуюся травою, що в росі,
Радію чистій вранішній красі,
Лелію шепіт м'яти над стежиною,
А трави кличуть землю Україною.

Вдивляюся в очей медовий світ.

Люблю безпечний подих юних літ.
Впиваюся розмовою-калиною,
То люди кличуть землю Україною.

Прокопенко С.

Серце України

Господи, не залишай мою єдину Україну,
Її стражденну щастям наділи.
Вона жила, живе і не загине,
Бо має силу, маєм силу ми!

Омита кров'ю, сльозами сп'янилась,
Земля стерпіла роки катувань.
Століттями під деспотами гнулась,
І загнана вождями у туман.

Ми пережили війни, бурі, грози,
У кожному із нас горить свіча
По тих, хто за народ святий боролись,
По тих, хто заплатив за це життям.

І хто з нас не повірить, що ми сильні?
Що доленьку несемо у руках.
І хто з нас не повірить, що ми вільні?
Бо воленька живе в наших серцях.

Як чисте небо твоє серце, Україно,
Повітря свіже – всі твої слова,
Що розквітають як п'янкi жоржини,
В Шевченкових пророчих посланнях.

Прекрасна, щира, вічна і кохана,
Іще розквітнеш, ще прийде твій час!
І у твоїм небеснім серці забуває
Любов Господня, що врятує нас.

Юрий Шафрановский

Уголёк

Мне попал под бронник уголёк -
Спрятался кусочек Украины,
Возле сердца чтоб его сберег
С фотографией жены и сына

Камень цвета выжженной земли,
Героизма цвета и печали
После боя, цвета молодых
Тех, что Украину защищали.

Вспоминаю, милая, тебя.
Твой покой я здесь оберегаю.
Нежно фотографию твою
С угольком в руках своих сжимаю.

Уж который день дрожит земля,
Град летит с небес и ураганы.
И в землянке прячась от огня,
Вспоминаю Боженку и маму.

В печку уголёк не положу
Возле сердца сберегу в кармане,
Я его с собою увезу,
Когда мир надолго будет с нами.